

ג.י., 10.10.40, א'

מבקרי הראשון הבוקר היה עמנואל ניומאן. במעם האחרונה נטבשהי אחו
במשרדו (בבנק קומה עם ?) בת"א כשהיה המנהיג של החנוכה - לא מחות ולא יותר.
לו ולארגון שלו חימה אמביציה לחפוס השלטון בישוב ובציונות - כמחדורה
מחוקנה של חרויז. כנראה לא הצליח החתקיד של אירר, ו-רוי (?) בלונדון
שלח אותו מחלקת ההסת' לאמריקא, משלוח הנוער שה. הוא ממפל צצא ביעד
מה עדין בלחי ידוע לי - וכמובן מגיע בהסת' הציונית - מבלי לתראות או
לתזכיר את השאיפות המדיניות שלו. לדבריו, יש "מוחות" חשובים באמריקא ואם
מי שהוא ירכז אותם - יוקם כוח אינסלקטואלי חשוב

- בשעה 11 בא אצלי דובמנסקי מחשח"צ. הוא מה כשנה, לא במעם הראשונה.

חבריו יתנדבו לצבא יהודי אם יוועד לא"י. הסכים בסוף גם - למזרח הקרוב.
רצה להציג הנאים אידיאולוגיים - אולם הסברתי שאין אנו מנהלים עם הממשלה
חברית מו"מ אידיאולוגי. הלואי שימלאו דרישותינו הפוליטיות, את החברה
מדוע הם מתנדכים גם הממשלה חכריתיה וגם אנו מניחים לו...

אולם לא ילכו לצבא יהודי סתם - האם לא כדאי ליהודים לתלתם בהיסלר?

- זאת יעשו כאמריקנים...

אין הוא מרוצה מחציונות האמריקנית, אמילו לא זו של הנועה העבודה.

אין היא די א"י וחלוצית. - - -

- כחמש אח"צ היתה לי מבישה עם כמה נציגי נוער יהודי אמריקני. חלקם

מאנשי מסדה, חלקם מהסת"ציונית אחרות. אחדים מהם שרתו בצבא. תגובתם הייתה

סובת מזו שניבאו לי החברים, מוכנים להתנדב, והנוער האמריקני במידת שיהיה

חפשי מתביעת אמריקא (הסברתי להם שתביעתנו תופנה רק לאלה שחששים מעול

אמריקא, ורק בירידה הממשלה), בחוסר הכשרה עד עכשיו אשמה התנועה שלנו שלא

באה בתביעות.

קיבלו ברצון הרעיון על הכשרה אווירית, אבל כמה מהם הציעו שהדבר

יסודר בקנדה, כי באמריקא הם חוששים שלא יגיעו לידי התנדבות לצבא יהודית.

אחדים מהם תביעו רצון להתנדב מיד או לנסוע מיד לארץ - היאך?

בכל אופן חרושם שקיבלתי מהם היה שונה מזה שיש לחברינו פה.

בערב הרצייתי בועד המרכזי. במקום ישיבה - סידרו אספה. לכאורה

הוזמנו שלושה המרכזים (המפלגה, "הברית" ו"חלוצות") - למעשה נזדמנו רבים

מחוץ למוסדות, והדבר נערך לא במסדר - אלא בהושל אסטור. דיברתי על המלחמה

ותפקידי היהדות האמריקנית. הווי גורם יהודי עצמאי במהלך המלחמה, מלחמה

על צבא יהודי למלחמה בהיטלר ולהגנת הארץ. עקירת הפחדנות שהטילו היטלר

וסוכניו גם על יהודי אמריקא. גיבוש מנהיגות ציונית אמיצה ומכשירה העתודות.

נהעורר וויכוח. דיובבצקי חלק על צבא יהודי לארץ. רק מלחמה בהיטלר.

טיגל כפר שיש פחדנות כל הצדה היא בנסיגות האיחוד. במסמך הצבאי יש להתחשב

עם דעת הקהל באמריקא. מינסקי אף הוא כופר בפחדנות - והראיה נהיה היהודים
אחרי הקומוניסם. קרוזו חושש שגוע"צ לא יוכלו לקרוא להתגייסות, כי כולם
זקנו ולא יוכלו ללכת בעצמם. גם הקונסקריצשן באמריקא יפריע.

בחשובה מסברתי שעדיין לא באתי לקרוא להתגייסות - לצערי, כי אין עדיין

החלטת הממשלה האנגלית, וכשום כך גם לא הסכמת הממשלה האמריקאית, ובלי שתי
אלה אין מקוט להתגייסות באמריקא. אולם חוששני שיהדות אמריקא תתיה היתירה
שהוכל לפעול פעולה פוליטית, כי הנציגות היהודית כי יורע מה יקרה לה בקרוב.
איני שותף לעסיסיות על יהדות אמריקא - אבל חסרה כאן מנהיגות, לא של יחיד,
אלא של קבוצה היורעת מה לעשות והפועלת באומץ.

צבא יהודי - לטי שעה חביעה פוליטית ולא מפעל.

11.10.40, י.נ.

לאחר שסלגרמו לי מלונדון ש"חאגרה" עדיין נתונה לעיון הממשלה -

מלגרמתי ללוקר (7.10.40):

If letter still underconsideration by board believe action
necessary with members to insure employent loan for Moshe and
fish also about five points left before departure. Cable.